

SZERZŐINK

A.Gergely András (1952, Budapest) társadalomkutató, az ELTE TáTK, a PTE és az SZTE oktatója, lapunk főszerkesztő-helyettese.

Boros Julianna (1982, Szekszárd) szociálpolitikus (ELTE 2005), a PTE BTK TKI Közösségi és Szociális Tanszék oktatója. A PTE „Oktatás és Társadalom” Neveléstudományi Doktori Iskola doktorjelöltje, disszertációjának címe: „Utak az iskolába”-cigány/roma fiatalok iskolai-, társadalmi mobilitása egy pályaorientációs program támogatásával. „Kitörési pont az iskola – a tanulás/tudás szerepe hátrányos helyzetű térségekben élő cigány közösségekben”. Kutatási területe: oktatási és társadalmi egyenlőtlenségek összefüggései és területei, cigány, roma népesség helyzete Magyarországon (tanulás-tudás szerepe a cigány, roma közösségekben).

Erdei Gábor (1967, Debrecen) a Debreceni Egyetem BTK Művelődéstudományi és Humán Tanulmányok Tanszék adjunktusa, a Debreceni Egyetem felnőttképzési szakmai vezetője. A Kossuth Lajos Tudományegyetemen történelemföldrajz szakon szerzett diplomát. Hallgatott történelmet és szociológiát a New Jersey-i Rutgers Egyetemen. Tudományos fokozatát a vállalatok felnőttkori tanulásának regionális aspektusának vizsgálatából szerezte, amely témát azóta is kutatja. A Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet kutatási főigazgató-helyettese volt, valamint azt követően a Nemzeti Munkaügyi Hivatal, később Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal keretében működő szak- és felnőttképzési lapok szerkesztőbizottságának elnöke.

Forray R. Katalin (1942, Mezőtúr) DSC, emeritus professzor a Pécsi Tudományegyetemen. Egyetemi tanulmányait Szegeden (tanár), majd Budapesten (szociológia) végezte. Enyingen volt tanár, majd az Oktatókutató Intézet tudományos főmunkatársa. Alapítója, majd vezetője a Pécsi Tudományegyetem Romológia Tanszékének, majd az Oktatás és Társadalom Neveléstudományi Doktori Iskolának. Tudományos tevékenysége: oktatáspolitikai, regionális és társadalmi különbségek, kisebbségek, különösen a cigány, roma népesség helyzete Magyarországon és Európában.

Gergye Eszter (1991, Szombathely) a Pécsi Tudományegyetem „Oktatás és Társadalom” Neveléstudományi Doktori Iskola PhD hallgatója. BA és Mester diplomáját is a PTE-n szerezte: Okleveles Romológus; Romológiai tanár (beás nyelv és kultúra szakirány), valamint Tantervfejlesztő tanár. Szintén a Pécsi Tudományegyetem Romológia és Nevelésszociológia tanszékén tanársegédi munkáját kezdi 2019-ben. Kutatási témája: Nyelvi tájképek és schoolscape vizsgálat, fókuszja a cigány nyelvek, elsősorban a beás cigány nyelv.

Gyuris Ferenc (1985, Szolnok) geográfus, az ELTE TTK Regionális Tudományi Tanszék adjunktusa. Diplomáját 2008-ban az ELTE-n, doktori fokozatát 2012-ben a Heidelbergi Egyetemen szerezte. Fő kutatási területét a térbeli társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségek, a tudás földrajza, valamint a szocialista és posztoszocialista rendszerek földrajza képezi (különös tekintettel Kínára, Oroszországra és Magyarországra).

Harcza István (1948, Nyírbátor) közgazdász, a Központi Statisztikai Hivatal kutatója, társadalomstatistikus, 2013-ig főosztályvezető. Kutatásait a családszerkezet, családi kohézió, életmód-időmérés, területi fejlettség témakörében folytatta. A Fényes Elek Társadalomstatistika Egyesület (FETE) vezetője, szociológiai, statisztikai és közgazdasági tárgyú műhelyviták szervezője. Több tucat szakmai kötet szerzője, társszerzője, a Statisztikai Szemle, Szociológiai Szemle, Replika, Demográfia folyóiratok állandó szerzője a társadalomstatistika és a makroszociológia témaköreiben, társadalmi rétegződés és mobilitás, életkörülmények, életmód, ifjúság, a falusi népesség és a parasztság helyzete, családszerkezet, társadalmi jelzőszámok kutatási területeken. Az utóbbi két évben Gazsó Ferenc életművével is foglalkozott, szerkesztette Gazsó *Pályakép a szociológia sodrásában* címmel megjelent (2017) kötetét.

Hegedűs Anita (1987, Budapest) abszolválta PhD hallgató, meghívott oktató, PR-referens. A DE-BTK Humán Tudományok Doktori Iskola abszolválta PhD hallgatója, az SZTE-BTK és GTK oktatója, a szegedi Móra Ferenc Múzeum munkatársa. Fő kutatási területe a kultúra és a felsőoktatás viszonya, összefüggései. Kiemelten foglalkozik a vidéki egyetemeken tanuló diákok múzeumokkal kapcsolatos attitűdjével, valamint a múzeumok mint felsőoktatási terek kérdéskörével.

Kozma Tamás (1939, Budapest) nevelésszociológus, emeritus professzor a Debreceni Egyetemen. Kutatási területe: a felsőoktatás és a felnőttoktatás szociológiája, regionális és komparatív innovációs vizsgálatok. Korábban a budapesti Oktatáskutató Intézet (1990–2000) főigazgatója (1990–2000), majd a Debreceni Egyetem neveléstudományi tanszékének vezetője (1994–2006), az ottani doktori program, valamint a CHERD (Felsőoktatási K&F Központ) alapítója. 34 kötetet publikált, köztük: Hátrányos helyzet (1975), Bevezetés a nevelésszociológiába (1995 és további kiadások), Az egyetem nevelésszociológiája (2004), Az összehasonlító neveléstudomány alapjai (2007), A pillanat (2016). Az *Educatio* (R) (1992-) és a *HERJ Hungarian Educational Research Journal* (2012-) alapító főszerkesztője. Jelenleg a HERA Hungarian Educational Research Association elnöke.

Lakatos Tímea (1983, Miskolc) a Pécsi Tudományegyetem Oktatás és Társadalom Neveléstudományi Iskola PhD hallgatója. Mester diplomáját az ELTE TáTK szociálpolitika szakán szerezte. Kormánytisztviselőként, az oktatás területén szerzett szaktudása és a Közép-Európai Egyetem Roma English Language Program (RELP) és Roma Graduate Preparation Program (RGPP) alatt szerzett tudása vezette a kutatási területére, ami az inklúzió, a felsőoktatás és a roma fiatalok kérdéskörével foglalkozik.

Márkus Edina (1975, Debrecen) PhD, 1998-ban végzett felnőttképzési és művelődési menedzserként a Kossuth Lajos Tudományegyetemen, 2006-ban doktorált neveléstudományból a Debreceni Egyetemen. Jelenleg a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kar Nevelés- és Művelődéstudományi Intézet Művelődéstudományi és Humán Tanulmányok Tanszék munkatársa. A Debreceni Egyetem Nevelés- és Művelődéstudományi Doktori Programjának oktatója, témavezetője. Kutatási területe: a nem formális és informális felnőtt tanulás sajátosságai, intézményi és résztvevői megközelítésben; a nonprofit szektor társadalmi, gazdasági, kulturális összefüggései. A 90-es évek közepe óta végez önkéntes munkát és vállal szakmai feladatokat felnőttképzési és kulturális célú nonprofit szervezetekben.

Márton Sándor (1965, Biri) PhD, okleveles matematikus. A Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kar Szociológiai és Szociálpolitika Tanszék munkatársa. Kutatási területe: az alkalmazott statisztika a társadalomtudományokban.

Ragadics Tamás (1980, Baja) PhD, szociológus, hittanár. Doktori értekezését 2016-ban védte meg „Helyi társadalom, lokális közösségek az ormánsági kistélepléseken” címmel. Jelenleg a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar Szociológia tanszékének oktatója. Kutatásai a hátrányos helyzetű térségek felzárkóztatásának lehetőségeire, valamint a kistéleplési társadalmak kohéziós problémáira fókuszálnak.

Szabó Miklós (1982, Budapest) PhD, kulturális antropológus, az ELTE Kulturális Antropológia Tanszék tanársegéde. Kutatási területe a politikai antropológia, az erőszakos bűncselekmények, néprítasok és csoportközi konfliktusok.

Teperics Károly (1963, Letenye) PhD habil., történelem-földrajz szakos okleveles középiskolai tanár. A Debreceni Egyetem Természettudományi Kar Társadalomföldrajzi és Területfejlesztési Tanszék munkatársa. Kutatási területe: társadalmi folyamatok területi különbségei, az emberi erőforrások fejlesztésének kérdései, regionális oktatáskutatás, földrajz szak módszertan, az Európai Unió szervezeti problémái, demográfia.

Tibori Timea (1950, Békéscsaba) szociológus, lapunk főszerkesztője.

Vukov Anikó Veronika (1984, Szeged) néprajzkutató, valláskutató. Tanulmányait a Szegedi Tudományegyetemen végezte, jelenleg a Szegedi Tudományegyetem Történettudományi Doktori Iskolájának hallgatója. 2013 óta Móra Ferenc Múzeum muzeológusa. Készülő doktori dolgozatában a közelmúlt és napjaink népi gyógyászatát vizsgálja a gyógynövényhasználat tükrében. Érdeklődési területei még: tisztálkodás és higiénia néprajza (e témából 2015-ben kiállítást rendezett „*Házi szappanytól az arczkenőcsig*”. *Paraszi tisztálkodás – polgári divat* címmel, mely négy múzeumban szerepelt), továbbá a kisiparosok néprajza. A XXIX. OTDK-n III. helyezést ért el a „*hagyományörzés vallásossága*” – az *egyéni vallásosság példái* című dolgozatával. Az ebből készített publikáció a *Tabula* 2017/1–2. számában jelent meg. Írásait közölte már a *Kultúra és Közösség* is.